

[Aage Fogh.]

Indtryk af Gennemlæsningen, at det næppe kan have været Rigsdagens Mening, da den vedtog Lovene i Fjor, at en hel Række af de her dømte skulde sidde i Fængsel i en Aarrække. Det vilde være i høj Grad hensigtsmæssigt, om man snarest muligt kom et Skridt videre med Hensyn til Frigivelse af de dømte. Jeg kan meget vel se, at man praktisk talt kan bebrejde alle de dømte, hvis Domme jeg har haft Lejlighed til at læse, hvad de har foretaget sig, men i de fleste Tilfælde har de været mere dumme end forbryderiske. Jeg tror ikke, at det har noget fornuftigt Formaal, hverken for Samfundet eller for andre, at holde disse Folk indespærret i lange Tider. Var de ikke Forbrydere i Forvejen, er der maaske Fare for, at de kunde blive det, hvis man holder dem for længe fængslet og derefter frigiver dem med sort Kokarde for 5 Aar. Derfor vil jeg gerne i al Stilfærdighed spørge den højtærede Justitsminister, om der ikke er Mulighed for at fremme det Arbejde, vi er inde i, paa at faa en Ændring paa dette Omraade. Naar man sammenligner de Domme, jeg har haft Lejlighed til at læse, hvorved Smaasyndere er dømt til 1, 2, 3 og 4 Aar, med de Domme, der er faldet over Folk, der vidste, hvad de gav sig af med, Schimmelmann og de andre store, der virkelig har ydet en Indsats, som betyder noget, men slipper med et mindre Antal Aar end det, der idømmes de smaa, faar man en vis ubehagelig Fornemmelse. Jeg tror derfor, at det vil være paakrævet at faa en Ændring i dette Forhold.

Til den højtærede Landbrugsminister vil jeg gerne rette et Par Spørgsmaal vedrørende Jordproblemet. Det er meget almindeligt, naar man taler om Udstykning og Ikke-Udstykning, at Diskussionen bilægges med Tal angaaende Økonomien i de forskellige Størrelser af Brug, og at man ved Sammenligning sammenfatter alle Landbrug under 10 ha i een Gruppe og kalder dem Husmandsbrug; der er 100 000 godt og vel af den Slags her i Landet. Det har jeg intet imod, men jeg tror, at det vilde være rigtigt, at man delte disse Husmandsbrug i to Grupper, den ene Gruppe omfattende de Brug, der er for smaa til at ernære en Familie, i daglig Tale kaldt de indeklemte Husmandsbrug, og den anden Gruppe omfattende Brug af en passende Størrelse, de fleste af de efter Loven af 1919 oprettede Brug. Derved vilde man faa et rigtigere Billede af Økonomien i de forskellige Størrelser af Brug. Jeg kan nævne Eksempler paa, hvad det vilde betyde.

Landøkonomisk Driftsbureau har foretaget en Opgørelse for Perioden 1921—41, der viser, at Brugene i Jylland paa under 5 ha havde en Forrentningsprocent paa 1,7, altsaa et udpræget daarligt Resultat gennem 20 Aar, og at Brug paa 5—7 ha havde en Forrentningsprocent paa 3,2, ogsaa et daarligt Resultat gennem 20 Aar, medens Landbrug paa mellem 7 og 10 ha havde en Forrentningsprocent paa 4,5, et helt ud tilfredsstillende Resultat i den lange Periode. Paa den daarlige Jord i Jylland er Ejendomsstørrelsen 7—10 ha jo tilstræbt. Derfor vilde det være rigtigt, om Driftsbureauet i den officielle Statistik foretog en saadan Deling, at Brug paa 7—10 ha kom i en Gruppe for sig og Brug paa under 7 ha i en anden Gruppe. Det vilde give det rette økonomiske Billede, der vilde vise os de indeklemte Brug som økonomisk daarlige Brugsstørrelser. Paa Sjælland ligger Forholdene noget anderledes, men Retningslinien er den samme. I 1944—45 møder de sjællandske Brug under 5 ha med en Forrentningsprocent paa 2,5, medens Brug mellem 5 og 7,5 ha — den Størrelse, som tilstræbes paa den gode Jord — har en Forrentningsprocent paa 4,2. Det betyder jo meget for dem, der driver disse Landbrug.

Det er f. Eks. gjort op i de sjællandske Husmandsforeningers Beretning for 1942—43, at de indeklemte Husmandsbrug gav Mulighed for en Arbejdsfortjeneste paa 2 600 Kr., medens de Brug, der var af den rette Størrelse, viste en Arbejdsfortjeneste paa 3 300—3 400 Kr. Vi, der kender Forholdene, har Gang paa Gang set, hvordan de Folk, der sidder paa de smaa Brug, i Virkeligheden er villige til at ofre langt ud over det, der er Jordens Værdi, for at sikre sig de faa Tønder Land, der er tilstrækkelige til, at de kan have Arbejde nok hjemme. Derfor vil jeg gerne benytte Lejligheden til at ønske den højtærede Landbrugsminister en heldig Haand, naar han i Løbet af Vintren skal til at gennemføre den nye Jordlov, saa at det maa lykkes for ham at faa gennemført en Ordning, der i større Udstrækning, end Tilfældet har været indtil Dato, kan lægge Forholdene saadan til Rette, at de Folk, der har for lidt Jord, de indeklemte, kan faa Lejlighed til at forsyne sig med det, der er nødvendigt, for at de kan tjene til Livets Ophold derhjemme.

Jeg ved meget vel, at der er dem, der vil paastaa, at Danmark i Forvejen er et udpræget Husmandsland, at Udstykningen er vidt fremme. Men der er dog Grund til et gøre opmærksom paa, at der er kun eet Land i Europa, der har mere Jord pr. Land-